

A photograph of a garden with various plants, rocks, and pottery. The garden features a mix of greenery, including palm-like plants and small white flowers. There are several large, light-colored ceramic pots and vases scattered throughout, some containing plants. The ground is covered with dark mulch and red gravel. A large, light-colored rock formation is prominent in the center. The overall scene is a well-maintained outdoor space.

Hüüdja Hääl

August 2020

Jumala Sõna kuukiri

„Aga kannatlikkus olgu täiuslik,
et te oleksite täiuslikud ja terviklikud
ega oleks teis midagi vajaka.” Jk 1:4

Aga mulle olgu olemata, et ma kiitleksin muu kui meie Issanda Jeesuse Kristuse risti üle, mille läbi maailm on minule risti löödud ja mina maailmale.

Gl 6:14

Oh milline ääretu õndsus on saada täielikult hingata Jeesuse risti juures! Hakkan mõistma hävingu laiust, kuid haaran kinni Päästja ristist, tahan omada üksnes seda ja üksnes tema armu, üksnes tema õigsust, segamata sellesse oma tegusid. Minu teod on minule ainult needuseks. Oleme puhastatud patust Jeesuse verega. Pangem tähele: puhastatud pattudest tema verega, lunastatud tema kibeda ohvriga, kuna tema lepitab ristil meie patud.

ADOLPHE MONOD

SISU

Fr. Mangs. TEGUTSEV	
OSADUS III.....	3
D. Prince. JUMALA SÕNA	
AUTORITEET JA VÄGI.....	9
V. Viikilä. MUUTUS.....	18
P. Perho. AABRAHAMI USK.....	30

Hüüdja Hää

Jumala sõna kuukiri.
Tellimisindeks 78 237
Nr. 8 (383) 2020.
Kolmekümne esimene aastakäik.
Toimetaja HEIKI PÕLDARU
tel 5545044
Toimetuse postiaadress:
Imavere, 72401, Järvamaa
MTÜ Hüüdja Hää
a/a EE732200221004116193

Süüdjä Hääl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.

Jeesus tuleb varsti.

AUGUST

Nr 8 (383)

2020

Tegutsev osadus III

Pühad – mida selle all mõeldakse?

Kord hakkas mind huvitama, millist nimetust kasutab Uus testament sagedamini Jumala rahva kohta, niisiis avasin sõnaraamatu ja hakkasin otsima. Oli peaaegu loomulik, et ma ei leidnud ühtegi tänapäevaste kirikkonnade pilkenimedest või aunimetustest. Metodiste, baptiste või vabakiriklasi ei ole mainitud Jumala sõnas, samuti nagu luterlasi või neli-pühilasi.

Kuid seal leidis teisi nimesid, mis peaaegu et hämmastasid mind. Sõna „religioossed” ei leidunud

kordagi, samuti mitte nimetust „päästetud”, huvitav küll. „Kristlasi” mainitakse ainult mõne korra, „Jumala lapsed” viisteist korda ja „usklikud” 15 korda. Kuid nimetuse „pühad” esinemist avastasin ma koguni 60 korral.

See on tähelepanuväärne, et me kasutame iga päev nimesid ja nimetusi, mida ei esine üldse Jumala sõnas. Seejuures väldime regulaarselt kõige piibellikumaid nimetusi, mida Jumala rahva kohta on kasutatud.

„Miks me kunagi ei räägi pühadest?”

Ma ei tea kindlalt. See on ehk tingitud katoliku kiriku vahetust pärandist. Seal on

nimelt pühakuid, peaaegu et veatuid Jumala inimesi, kes pärast surma on kuulutatud pühakuteks ja austamise objektideks, ning nii me tõmbame võrdusmärgi katoliku kiriku pühakute ja pühade vahele.

Jumala sõna siiski ei tunne pärast surma teostatud pühakuks kuulutamist. See teab üksnes inimestest, kes on päästmise ime kaudu pühitsetud juba selles ajas. Kuid nii Piibel kui kogemus osutavad, et need ei ole veatud ega täiuslikud.

Radikaalne

On võimalik, et on veel üks põhjus selleks, et me harva, kui mitte üldse, kasutame seda Jumala rahva piibellikku nimetust: see on liiga radikaalne. See ütleb palju ja nõuab palju ning me märkame, et see sugugi ei sobi tavaliste religioossete maailma inimeste nimetusena. Kuna me oma kuulutuses oleme muutunud nii ettevaatlikuks, et me ei julge tõmmata selget piiri Jumala riigi ja maailma vahele, peame olema ettevaatlikud sõnade ja väljendustega, mille

olemuses on võime rõhutada seda nõudlikku eraldusjoont. Meile tundub, et inimeses on pidanud toimuma midagi, enne kui ta kõlbab selle nimetuse alla.

Vanas lepingus pühitseti nii inimesi kui loomi. Iisraelil oli pühasid aegu, pühasid kodasid ja pühasid pühamu riistu. Kõikidele nendele asjadele – nii elavatele kui elututele – oli ühine see, et need olid pühitsetud Issandale. Püha tähendab eraldatut.

Et keegi võiks olla üks uue lepingu pühadest, peab see tähendama, et teda on eraldatud kurja meelevald all olevast maailmast. Inimene on lahutatud vanast ühendusest ja liidetud uue kogukonnaga. See pole üksnes soov, vaid tõsiasi.

Nimelt ütles Jeesus uue lepingu pühade esimese kogukonna kohta: „*Kui te oleksite maailmast, siis maailm armastaks teid kui omi, aga et teie ei ole maailmast, vaid mina olen teid maailmast ära valinud, seepärast maailm vihkab teid*” (Jh 15:19).

Ning taevasele Isale ütles ta: „*Ma olen teatavaks teinud*

sinu nime inimestele, keda sina mulle oled andnud maailmast. Nad olid sinu omad, ja sina oled andnud nad mulle ning nad on pidanud sinu sõna. – Mina palun nende eest, maailma eest ma ei palu, vaid nende eest, keda sina oled mulle andnud, sest nad on sinu omad. – Mina olen andnud neile sinu sõna ning maailm on vihanud neid, sest nemad ei ole maailmast, nii nagu minagi ei ole maailmast” (Jh 17:6.9.14).

Eraldusjoon

Sa märkad, et Kristuse sõnum jagab tingimatult inimkonna kaheks: maailm ja pühad. See eraldusjoon ei eksisteerinud üksnes apostlite ajal, vaid see on olemas veel tänagi. Jumala ootus ja plaan on sama läbi kõikide aegade. Kuigi on tänapäevane pühkida ära Jumala riigi ja maailma vaheline eraldusjoon, siis Jeeseuse sõnum sellest, kes on tema tõelised sõbrad, on alati samavõrd tõene. „Nemad ei ole maailmast, nii nagu ka mina ei ole maailmast.”

On ilmne kõikidele, et see

piirjoon ei kulge esmalt niinimetatud kristlike maade ja paganamaade vahel. See ei järgi ateistliku Nõukogude Liidu ja kristliku Põhjala vahelist rindejoont, vaid see läheb otse läbi Põhjala ja Nõukogude Liidu ning kogu maailma. Sellel ei ole midagi tegemist riikide piiride või maakondade piiridega. See järgib hoopis teisi piire.

Täispööre

Kui sina oled üks pühadest, oled sa teinud radikaalse lahutuse isiklikest pattudest. Sa pole üksnes öelnud hüvasti jumalatu maailmalikkuse erinevatele ilmingutele, vaid oled õppinud vastama eitavalt oma sisemuses asuvale kurjusele. Oled teinud täispöörde ja kogenud tõelist meele muutust. Oled astunud valgusesse oma pattudega, tunnistanud ja hüljanud need ning kogenud, kuidas Jumal on andnud sinu pahateod andeks.

„Aga tänu Jumalale, et te olite küll patu orjad, aga nüüd olete saanud südamest kuulekaks sellele õpetusele, millesse teid on juhutatud, ja

patust vabastatuna olete saanud õiguse teenriteks” (Rm 6: 17.18).

„See aeg on möödas, kui te olite patu teenijad” (rootsi k).

„Teie aga olete „valitud sugu, kuninglik preesterkond, püha rahvas, omandarahvas, et te kuulutaksite tema kiidetavust”, kes teid on kutsunud pimedusest oma imelisse valgusse...” (1Pt 2:9).

Pühade põhihoiak

See on pühade põhihoiak. Patt võib küll ahvatleda ja kuri võib kiusata ka tõeliselt päästetud inimesi, nii nagu teame nii Jumala sõna kui oma kogemuste põhjal! Kuid juhuslikud kiusatused, kaotused ega langemised ei saa muuta pühade põhihoiakut. Langemise ja loobumise vahel on oluline erinevus.

Ma ei kirjuta seda selleks, et anda valelootust eba siirastele inimestele, vaid kirjutatan seetõttu, et see on tõsi ja et see võib valgustada siiraid otsijaid. Sina võid eksida ja langeda, kuigi oled kogenud tõelist päästet, kuid sina ei tohi jääda oma langemisse. „Sest kui te oma loo-

muse järgi elate, siis te surete; kui te aga Vaimu abil ihu teod suretate, siis te elate” (Rm 8:13).

„Mu lapsed, seda ma kirjutatan teile, et te ei teeks pattu. Aga kui keegi patustab, siis on meil eestkostja Isa juures, Jeesus Kristus, kes on õige, ning tema on lepitushoover meie pattude eest, kuid mitte üksnes meie, vaid ka terve maailma pattude eest” (1Jh 2:1.2).

See on pühade põhihoiak ja see peab olema alati selge.

Omaniku vahetus

See, et sina oled üks pühadest, tähendab veel midagi. See tähendab, et oled isiklikult kuulnud elava Jumala kutset ning oled vastanud tema kutsele nõustuvalt. Sa pole üksnes võtnud parandamiseks oma vana eluviisi, vaid sa oled korraldanud oma suhte Jumalaga, mis on kõige tähtsam. Sa oled pühendanud ennast ja oma anded Päästjale. Oled vahetanud omanikku ja saanud Issanda teenijaks.

„Jeesuse Kristuse ori” oli nimetus, mille Paulus

meeleldi omaks võttis ning ori on alati kellegi teise omand.

Sina oled Kristuse omand mitte üksnes selle põhjal, et Issand on sind kord loonud ja ostnud sind vabaks oma verrega, vaid sina oled tema omand oma vaba valiku põhjal.

Just seetõttu, et sina oled Kristuse omand, julgustab tema sõna sind päev päevalt praktiliselt elama selle uue hoiaku järgi.

Jumalik loomus

Kuid selles ei sisaldu veel kõik. Mida tähendab olla üks pühadest? Pühitsus läheb veel kaugemale, sest pääste tungib sügavamale.

Kui sa oled üks pühadest, oled saanud osaliseks jumalikust loomusest. Oled saanud osa tema Pühast Vaimust. Sinust on saanud tema tempel, tema, kes ei mahu taevastesse ega taevaste taevastesse.

„Ma tahan nende seas elada ja käia ja olla nende Jumal, ja nemad on minu rahvas” (2Kr 6:16).

„Eks te tea, et te olete Jumala tempel ja teie sees

elab Jumala Vaim? Kui keegi rikub Jumala templi, siis Jumal rikub ka tema, sest Jumala tempel on püha, ja see olete teie” (1Kr 3:16.17).

Millal see ime toimub? Millal saab inimesest elava Jumala tempel? See toimub siis, kui ta vaimus ja tões kogeb uuestisündimist.

Kuid väga mitmel juhtumil see, mida me nimetame uuestisündimiseks, pole tegelikult midagi muud kui otsus, millega omandatakse kristlikke arusaamu. Inimese on haaranud Kristuse õpetus, kuid ta ei alistu Kristuse Vaimu juhitaavaks. Jumal on küll teda puudutanud, kuid ta ei ülennda teda elu Issandaks ega Kuningaks.

Meie vaimuliku tegevuse suurimaid õnnetusi on see, et usuliste juhtidena seletame sageli, et usulisi puudutusi saanud või Püha Vaimu äratatud patused on elava Jumala lapsed. Me kirjutame sünnitunnistuse enne, kui uus elu on sündinud ja me vajutame täisväärtusliku kauba pitseri poolikule tööle.

Piiblis on koht, kus öeldakse, et ilma pühituseta ei saa keegi näha Issandat. Nii

ei ole pühitsus põhiolemuselt mitte eluaegse arengu ega vaimuliku kasvamise tulemus, vaid see on sisemise ja üleloomuliku kriisi tulem. Põhiolemuslikku pühitsust kogetakse sageli ühel hetkel ja nii Jumala sõna, järjepidevus kui ka pühade kogemus ütlevad selle nii olevat. Kui pühitsus oleks üksnes pika vaimuliku arengu tulemus, siis kuidas saaks patune olla silmapilkselt valmis astuma sisse taevalinna väravatest?

Issanda sõna osutab, et kadunud patune võib vastu võtta Jeesuse isiklikuks Päästjaks ja selle kogemuse kaudu saada Jumala lapseks ning taevariigi kodanikuks, kes on järgneval hetkel valmis muudetavaks ja tõmmatavaks pilvedel Issandale vastu.

Kui inimeses on toimunud see ime, siis ta kuulub pühade hulka ega saa teda nimetada enam patuseks.

Patused või pühad?

Kuid kas Uus testament ei räägi kristlikest inimestest patustena?

Ei, mitte ainsatki korda.

On tõsi, et Paulus ühes

seoses esitab ennast kõikidest patustest suuremana, kuid on ilmne, et ta räägib siis sellest ajast, kui ta vaenas Jumala kogudust. Kontekst osutab sellele. Mujal Piiblis pole ühtegi kohta, kus Jumala rahvast nimetatakse patusteks. Sõna patune on tunnuseks Kristuse-võõrale maailmale ja sõna pühad on tunnuseks inimestele, kes on teinud Jeesuse Kristuse oma Issandaks. Just seetõttu räägib Issanda sõna nii sageli pühade ja nende Issanda vahelisest osadusest.

Kas oled mõelnud, kuidas alustab Paulus enamust oma kirjadest? Kas oled kinnitanud tähelepanu aadressaadile?

„Paulus... Kristuses Jeesuses pühitsetuile, kutsutud pühadele ning kõigile neile, kes kõigis paigus appi hüüavad meie Issanda Jeesuse Kristuse nime” (1Kr 1:1-2).

„Paulus... pühadele, kes on Efesoses, ja usklitele Kristuses Jeesuses” (Ef 1:1).

„Paulus... Filippis olevatele pühadele Kristuses Jeesuses” (Fl 1:1).

Keskpunkt

Meil on piiblis 13 Pauluse kirjutatud kirja. Ta ei alusta neist ühtegi, viitamata juba esimeses lauses kirjasaaaja ühendusele Jeesuse Kristusega. Issand Jeesus oli nii Pauluse kui teiste apostlite kogemuse suur keskpunkt. Ta oli nende usu ja lootuse alus. Ta oli nende südamete tülisema armastuse objekt ning

ta oli nende kuulutuses kõikehaarava tonaalsusena. Ainus tee tõeliseks vaimulikuks osaduseks on, et Jeesus ise saab meie elu suureks keskpunktiks. Mingit muud pühade osaduse alust ei ole olemas.

FRANK MANGS

Jumala sõna autoriteet ja vägi

Mõeldes autoriteedile mõistad, et sõna "autoriteet" tuleneb otseselt sõnast "autor" - teisisõnu, mis tahes teose autoriteediks on selle autori autoriteet. Autor on see, kes annab autoriteedi (meelevalla) sellele, mida ta loob.

Peame teadma, kes on Piibli, Pühakirja autor. Piibel vastab sellele küsimusele väga selgelt. 2Tm 3:16 on kirjutatud: *"Kogu Pühakiri on Jumala sisendatud ja kasulik õpetamiseks, noomimiseks, parandamiseks, kasvatamiseks õiguses, et Jumala inimene oleks täiesti varustatud ja valmis igale heale teole."*

Seega: kui tahad olla täiesti varustatud igaks heaks teoks, siis kõige selle allikas on Pühakiri. Paulus ütleb: "Kogu Pühakiri on Jumala poolt sisendatud (inspireeritud). Kreeka keeles väljend "Jumal hingas" ning sõnad "hingus" ja "vaim" on identsed. See tähendab, et kogu Pühakiri on sisse hingatud Jumala Vaimu poolt.

Teisisõnu, autoriteet kogu Pühakirja taga on Püha Vaimu autoriteet. Tema on viimselt selle autor. Ta kasutas paljusid erinevaid kanaleid ja vahendeid, kuid kõigi nende taga on Püha Vaimu autoriteet, kes on

Jumal ise. Kui astume vastu Pühakirjale, siis astume vastu Jumala enda autoriteedile.

Siin öeldakse, et kogu Pühakiri on inspireeritud, mitte vaid osa sellest. Mõned inimesed nopivad välja kirjakohad, mida peetakse inspireerituks, nende hulgas, mida nad ei pea päris autoriteetseks. Kuid see ei ole kooskõlas Pühakirjaga, sest Püha Vaim ise ütleb, et kogu Pühakiri on inspireeritud Jumala poolt ja kogu Kiri on kasulik.

Teisisõnu, ei ole raamatuid, mille võid välja jätta ja öelda, et need ei ole olulised. Raamatud nagu Esra ja Nehemja on väga tähtsad. Ülemlaul on väga tähtis. Prohvet Nahum on väga tähtis. Ära toetu ainult mõnele tuttavale kirjakohale ega arva, et ainult need on olulised, sest see ei ole õige.

Kui tahad olla varustatud, pead varustuma kogu Pühakirjaga. See võtab aastaid, kuid see on kasvav ilming, kui liigud edasi väest väesse, kui mõtiskled Jumala sõna üle ning uurid ja rakendad seda. Ära unusta. Jeesus ütles, et Tema alusele ehitamine

tähendab Jumala sõna kuulmist ja selle järgi tegemist. Mitte ainult kuulmist, vaid kuulmist ja tegemist.

Jumala sõna tõlgendamise suhtes on ainult üks autoriõigusega tõlgitseja, ja see on autor. Võid leida mitmeid raamatuid, mille peal on minu nimi, kuna olen nende autor. Kui sa pole päris kindel, mida need tähendavad, siis olen mina kõige õigem inimene, kellelt nõu küsida, sest mina tean, mida tahtsin öelda. Võib-olla ei väljendanud ma end küllalt selgelt, aga ma tean, mida öelda tahtsin.

Kui tahad teada, mida mingi kirjakoht tähendab, aruta seda Autoriga. Ta on ainus, kel on õigus Pühakirja tõlgendada. Peetrus ütleb 2Pt 1:20-21: "*Seda mõistke esmalt, et ühtki prohvetiennustust Pühakirjas ei või omapäi seletada...*"

Ükski inimene ei saa öelda, et tema teab, mida see tähendab. Ainus, kel on õigus seda tõlgendada, on Püha Vaim.

Edasi: "*Sest iialgi pole ühtegi prohvetiennustust esile toodud inimese tahtel, vaid Pühast Vaimust kantuina on*

inimesed rääkinud, saades sõnumi Jumala käest."

Peetrus toob välja sama, mille tõi Paulus: autoriteet Pühakirja taga e inspiratsiooni allikas on Püha Vaim.

Võid öelda, ja õigustatult, et inimesed, kes Piibli kirjutasi, olid tihti väga nõrgad ja eksisid. Piiblis on isegi kirjas paljud nende patud. Arvan, et see näitab Piibli täpsust, et seal on mainitud inimeste patud, kes selle kirjutasi. Paljud inimesed tänapäeval vaikisid oma patud maha, peidaksid neid ning üritaksid näida eksimatuna.

Ükski Piibli autor ei tee seda, isegi Taavet mitte, kes oli enamuse Psalmide autor. Tema tõsised patud on üles kirjutatud kõigile lugemiseks.

Kuidas saab Piibel olla eksimatu, kui inimesed, kes selle kirjutasi, olid ekslikud? Sellele küsimusele on antud ilus vastus Ps 12:7, üks lihtne salm: *"Issanda kõned on puhtad kõned, need on hõbe, mis savist ahjus sulatatud ja seitsmekordselt puhastatud."*

See on väike pilt sellest, kuidas puhastati metalli. Ehitati saviahi, seal süüdati

tuli ja metall pandi sinna sisse puhastamiseks. Selles pildis on kolm asja: saviahi, mis on iniminstrument, lihtsalt savi; siis on tuli, mis on Püha Vaim, kes puhastab hõbeda, mis on sõnum.

See näitab meile, kuidas ekslikud mehed ja naised saavad olla kanaliks, mis toodab inspireeritud ja autoriteetset Jumala sõna. Savi on inimestja. Tuli on Püha Vaim. Hõbe, mida puhastatakse seitse korda, st täielikult puhataks, on Jumala sõnum.

Number seitse viitab Piiblis kahele asjale: Pühale Vaimule ja täiuslikkusele. Täiuslikkus tuleb Pühalt Vaimult. Seega Piibel, kuigi see tuli saviastjate kaudu – nõrkade, eksivate, patuste meeste ja naiste kaudu, on puhastatud seitse korda Püha Vaimu tule läbi. See on täiesti usaldusväärne.

Nüüd peame vaatama Jeesuse enda suhtumist Piiblis, sest meie jaoks, kes oleme Tema järgijad, on oluline Tema eeskuju. Kuidas Tema sellesse suhtus?

Jh 10:35 kontekstiks on vestlus juudi juhtidega: *"Kui see nimetab jumalaiks neid, kelle kohta Jumala sõna käis*

- ja Pühakirja ei saa teha tühjaks."

Jeesus annab siin Piiblile kaks nimetust, mida tema järgijad on sellest ajast saadik kõige enam kasutanud: Jumala sõna ja Pühakiri. Kui öeldakse, et Piibel on Jumala sõna, siis see tähendab, et see tuleb Jumalalt. See ei tulnud inimestelt, see tuli taevast, Jumalalt.

Kui öeldakse, et see on Pühakiri, viidatakse sellele, mis on kirja pandud. Jumal on öelnud palju asju, mida ei ole üles tähendatud kirjalikult. Kuid see, mis on kirjas Pühakirjas, Piiblis, on kirja pandud meie jaoks. See sisaldab kõike, mida peame teadma enda päästeks.

Selline oli Jeesuse suhtumine kokkuvõetult selles fraasis: Pühakirja ei saa teha tühjaks (ingl k – murda). Miski ei võta paremini kokku Pühakirja autoriteetsust, kui see lihtne fraas: seda ei saa murda.

Pea meeles, et Jumal peab sind vastutavaks selle eest, mida oled öelnud, sest ta ootab, et aktsepteerid Pühakirja autoriteeti igas eluvaldkonnas. Vaatame, kuidas Jee-

sus ise Pühakirja kasutas. Tema on meie eeskuju.

Vaatame Mt 4 ptk, mis juhtus siis, kui Jeesus oli kõrbes kuradi kiusata. Peame alustama 3. ptk lõpust, sest seal on kirjas, kuidas Johannes ristis Jeesuse Jordanis. Kui ta veest välja tuli, laskus Jumala Vaim, Püha Vaim, tuvina Tema peale ja jäi sinna.

On oluline, et Püha Vaim jäi Tema peale. Püha Vaim on ka meie peale mitu korda laskunud, kuid Ta pole alati meie peale jäänud, kuna oleme öelnud ja teinud asju, mille juurde Ta ei saanud jääda. Jeesus ei teinud kunagi midagi, mis oleks kurvastanud Püha Vaimu ja oleks põhjustanud selle tuvi lahkumise.

Siis tuli hääl taevast, Jumala Isa hääl: "*See on minu armas Poeg, kellest mul on hea meel!*"

Nüüd võime mõelda, et pärast seda oli Jeesusel väga lihtne. Tal oli nii Isa, Vaimu kui Ristija Johannese heakskiit, kuid nii see ei olnud. Järgmisel hetkel leidis ta end kõrbes 40 päeva paastumas ja Saatana end kiusamas.

Palun ära arva, et Jumala õnnistus teeb elu alati lihtsaks. Mõnes mõttes teeb see elu keerulisemaks. Saatan seisab palju rohkem vastu neile, keda Jumal on võidnud. Luukas ütleb, et Vaim juhatas Jeesuse kõrbe, kuid 40 päeva pärast tuli Ta sealt välja Püha Vaimu väes.

Need on kaks erinevat asja. Üks asi on olla juhitud Püha Vaimu poolt, teine on liikuda ja tegutseda Vaimu väes. Jeesus ei teinud seda enne, kui oli võidelnud Saatanaga ja võitnud.

Mingis mõttes käib see meie kõigi kohta. Peame võitma kiusatuse ja vastuseisu, et saaksime liikuda Püha Vaimu väes. Kui kiusaja Saatan tuli Tema juurde, siis esimene asi, millega Teda kiusati, oli kahtlus. See on peaaegu alati Saatana esimene katse. Ta ei hakka kohe Jumala sõna eitama, ta seab selle küsimärgi alla. Ta paneb sind selles kahtlema.

See on kirikuajaloos nii sageli töötanud, et ta pole pidanud teist strateegiat leidma, see näib alati toimivat. Ära lase sellel enda puhul töötada. Esimene asi, mida

Saatan Jeesusele ütles Mt 4:3: *"Ja kiusaja tuli tema juurde ja ütles talle: 'Kui sa oled Jumala Poeg, siis ütle, et need kivid saaksid leibadeks!'"*

Jumal oli rääkinud taevast, öeldes: "See on minu armas Poeg." Kuid Saatan püüab panna Jeesust kahtlema selles, mida Ta Jumalalt kuulis. "Kui sa oled Jumala Poeg, tõesta seda. Tee need kivid leibadeks."

"Aga Jeesus vastas talle: 'Kirjutatud on: Inimene ei ela üksnes leivast.'"

Huvitav on see, et kõik kolm vastust, mis Jeesus andis, on võetud samast raamatust – 5. Moosese raamatust. Huvitav on samuti, et ei Jeesus ega ka Saatan kahelnud kordagi 5. Moosese raamatu autoriteetsuses. Miks peaksime meie oma aega sellele raiskama?

Niimoodi tegeles Jeesus kiusatusega. See on väga, väga tähtis. Ta tegeles sellega nii, et vastas kirjutatud Jumala sõnaga. "Kirjutatud on..."

Ära arva, et oled nii tark, et suudad vaielda kuradiga. Ta

on sinust targem ja ta on sellega tegelnud väga kaua aega. Ära ürita veenda teda oma väidetega, vasta talle Pühakirjaga. Iga kord, kui Jeesust kiusati, ütles Ta: "Kirjutatud on, kirjutatud on..."

Iga kord, kui Jeesus seda ütles, muutis Saatan kõneteed. Ta teadis, et tal ei ole Jumala sõnale midagi vastu panna. Ära lase end meelitada oma filosoofia või teoloogiaga Saatanat võitma, lihtsalt vasta talle kirjutatud Jumala sõnaga. Jeesus ei teinud seda viga, mille Eeva tegi.

Kui minna inimajaloo algusesse, siis 1Ms 3. ptk esimesed salmid ütlevad: "*Aga madu* (Saatan ihulikul kujul) *oli kavalam kõigist loomadest väljal, kelle Issand Jumal oli teinud, ja ta ütles naisele: "Kas Jumal on tõesti öelnud, et te ei tohi süüa mitte ühestki rohuaia puust?"*

Mida ta Eevat kõige pealt tegema meelitas? Kahtlema. Kui kahtled, siis järgmine samm on uskmatus, ja sealt edasi sõnakuulmatus. Ära mängi kahtlusega!

Eeva arvas, et ta võib Saatanale tema tasandil vastu seista, nii ta vastas: "*Me*

sööme küll rohuaia puude vilja..."

Ta ei tahtnud tunnistada, et on mingeid piiranguid, "*välja arvatud selle puu viljast, mis on keset aeda*". See oli elupuu. Selle kohta ta ütles: "*Jumal on öelnud: Te ei tohi sellest süüa ega selle külge puutuda, et te ei sureks!*"

„*Ja madu ütles naisele: "Te ei sure kindlasti mitte..."*”

Seda ta üritabki. Ta alustab kahtlustega, kuid läheb edasi ja hakkab eitama. Kui uurida kiriku ajalugu viimase 100 aasta jooksul ja kaugemale, siis näeme, et kus tahes Saatan on veennud teolooge, jutlustajaid või keda tahes Pühakirjas kahtlema, on ta alati viinud nad lõpuks selle hülgamiseni.

Ära mine sellele libedale, alamäe teele. Pühakiri on usaldusväärne. See on Jumala sõna, aktsepteeri seda, ela selle järgi, vasta kuradile sellega. Ta ei saa vastu kirjutatud Jumala sõnale.

Ef 6:17 ütleb Paulus: "*Võtke vaimumõõk, see on Jumala sõna!*"

Teate kindlasti, et kreeka keeles on kaks väljendit

"sõna" jaoks: üks on "logos" ja teine "rhema". Logos on kogu igavene Jumala nõuanne, rhema on räägitud Jumala sõna. Ja seda sõna kasutatakse Ef 6:17. Kästakse võtta vaimumõök, see on rhema, räägitud Jumala sõna.

Kui pead vastu seisma kuradile, pead seda tegema Jumala sõna rääkides. Piibel ei kaitse sind, kui see on lihtsalt su raamaturiiulis või isegi su öökäpil. See toimib ainult siis, kui sa seda tsiteerid. Pead selle oma suhu panema ja ise välja ütlema. Siis saab sellest terav, täpne mõök, mille eest kurat tagasi astub, kuna tal pole sellele vastust.

Vaatame veel, mida Jeesus ütleb kirjutatud sõna autoriteetsuse kohta. Mäletate, et sõna "Pühakiri" tähendab kirja pandud Jumala sõna. Jeesus ütles Mt 5:17-18: *"Ärge arvake, et ma olen tulnud tühistama Seadust või Prohveteid."*

See oli juudipärane väljend VT-le – Seadus ja Prohvetid. *"Ma ei ole tulnud neid tühistama, vaid täitma. Tõesti, ma ütlen teile, ükski täpp ja ükski kriips ei kao Seadusest seni, kuni taevast ja maa püsivad,*

kuni kõik, mis sündima peab, on sündinud."

Sõnadest "täpp" ja "kriips": "täpp", kaasaegses heebrea keeles täht "jud" on väikseim täht heebrea tähestikus. "Kriips" on väike rõhumärk, mis lisatakse tähele kirjapildis, et seda teisest sarnasest tähest eristada. Seega on need kaks kõige väiksemat tähist kirjaliku Pühakirja tekstis. Jeesus ütles, et mitte ükski neist ei hävine iialgi.

See näitab selgelt, et Jeesus tunnistas kirjutatud Jumala sõna absoluutset autoriteeti. Sel hetkel ei rääkinud Ta suulisest Jumala sõnast, sest sõnad täpp ja kriips käivad üksnes selle kohta, mis on kirja pandud. Jeesus toetas kirjaliku Jumala sõna täielikku autoriteeti.

Natuke hiljem, üsna oma teenistuse lõpus, tegeles Ta saduseridega, kes olid tolleaegsed liberaalid, inimesed, kes ei aktsepteerinud kogu Pühakirja autoriteetsust, tegelikult tunnistasid nad ainult viit Moosese raamatut – Pentateuh'i.

Nad kritiseerisid õpetust, mis rääkis surnute ülestõusmisest ja tulid Jeesuse juurde

noriva küsimusega. Aga Jeesus vastas neile nii.

Mt 22:31-32: *"Aga surnute ülestõusmisest - kas te ei ole lugenud, mida Jumal teile on rääkinud: Mina olen Aabrahami Jumal ja Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal. Jumal ei ole surnute, vaid elavate Jumal."*

Pange tähele, kuidas Jeesus seda kirjakohta kasutab. Need sõnad kirjutab Mooses umbes 14 sajandit varem. Need olid tegelikult sõnad, mis Jumal oli otse Moosesele rääkinud. Aga Jeesus ei rääkinud sellest kui millestki, mis räägiti Moosesele sajandeid tagasi. See on väga võimas.

Ta ütles: *"Kas te ei ole lugenud, mida Jumal teile on rääkinud..."*

Pühakiri ei aegu kunagi, see ei ole kunagi üles kirjutatud inimeste tarkus. See oli Jumal... Isegi kui see kirjutati 3000 a tagasi, on see ikkagi sama nagu Jumal rääkimas sinuga täna. Niimoodi mõistis Jeesus Pühakirja autoriteeti.

Peame vaatama ka seda, kuidas Jeesuse elu viis täide Pühakirja. Kui vaatad läbi Uue testamendi, siis näed, et

18 erinevas kohas öeldakse, et midagi juhtus Jeesuse elus selleks, "et Kiri täide läheks". Teisisõnu, Ta ainult ei uskunud ega kuulutanud Pühakirja, vaid Ta ka kuuletus sellele. Kogu Ta elu oli Pühakirja esiletoomine.

Võib võtta mitmeid aspekte Tema elust, kuid me valime neli: Tema sünn, Tema inimelu, Tema surm ja Tema ülestõusmine. Pühakiri ütleb kõigi nende kohta, et see sündis selleks, et Kiri täide läheks. Jeesus poleks saanud tugevamalt väljendada Pühakirja autoriteeti.

Vaatame Uut testamenti. Mis tagab Uue testamendi autoriteedi. Võib-olla üllatud, kuid see on sama, mis Vana testamendi puhul. Vaatame kahte kohta, kus Jeesus rääkis oma jüngritega.

Johannese evangeeliumi peatükis 14 salmides 25-26 hakkab Jeesus lahkuma ja valmistab jüngreid selleks ette. Jeesus ütleb: *"Seda ma olen teile rääkinud teie juures viibides. Aga Lohutaja, Püha Vaim, (ingl k - Abiline, see on Püha Vaimu nimi), kelle Isa saadab minu nimel, tema õpetab teile kõik ja tuletab*

teile meelde kõik, mida mina teile olen öelnud."

Nii on autoriteediks apostlite kirjutiste taga Püha Vaimu autoriteet. Jeesus ütles, et Ta teeb kahte asja: "Mida Mina teile ei õpetanud, seda Ta õpetab. Ja mida teile rääkisin, kuid te võib-olla unustasite, selle Ta tuletab teile meelde."

Nii ei toetu evangeeliumide kirjapanek inimlule, vaid see on rajatud Püha Vaimu tööle. Jh 16:12-14 tuleb esile sama. Jeesus ütleb oma jüngeritele: *"Mul on teile veel palju öelda, aga teie ei suuda seda praegu taluda. Aga kui tema, Tõe Vaim, tuleb..."*

Lisan veel, et Jeesus rikub grammatikareegleid rõhutamaks, et Püha Vaim pole "see", vaid "tema". Ei saa praegu sellel kauem peatuda, see on liiga keeruline, kuid vastavalt kreeka keele grammatikale oleks ta pidanud ütleva "see", aga Ta ei teinud seda, vaid ütles "tema". Palun mõistke, et Püha Vaim pole lihtsalt "see", Ta on "tema", Ta on isik. Pead suhtlema Temaga kui isikuga.

"Aga kui tema, Tõe Vaim, tuleb, juhivad ta teid kogu

tõesse, sest tema ei räägi iseenesest, vaid ta räägib, mida kuuleb, ja ta kuulutab teile tulevase asju."

Jällegi ütleb Jeesus, et kui sa vajad mingit õpetust ja pole seda veel saanud, siis tuleb see sulle Pühalt Vaimult. Siis Ta ütleb: *"Ta ei räägi iseenesest, vaid ta räägib, mida kuuleb, ja ta kuulutab teile tulevase asju. Tema kirkastab mind, sest ta võtab minu omast ja kuulutab teile."*

Tahan rõhutada, et see on veel üks väga oluline Püha Vaimu tunnus: Ta austab alati Jeesust. Kui puutud kunagi kokku vaimsete ilmingutega, mis ei austa Jeesust, vaid toovad au inimesele või millelegi muule, võid olla kindel, et see ei ole Püha Vaim. Püha Vaimu ülim teenistus on ilmutada ja austada Jeesust.

Lähme edasi väga huvitava ja olulise teema, Jumala sõna loomuse juurde. Jumala sõna mõju analüüsi leiame Hb 4:12: *"Sest Jumala sõna on elav ja tõhus ja vahedam (teravam) kui ükski kaheterrane mõõk..."*

Seda võrreldakse jälle mõõgaga. *"... ning tungib läbi,*

kuni ta eraldab hinge ja vaimu, liigesed ja üdi, ning on südame meelsuse ja kaalutluste hindaja."

Jumala sõna pole surnud, see pole lihtsalt must trükk valgel paberil, see pole lihtsalt hää, mis tuleb jutlustaja suust. See on elav ja kuhu iganes see tuleb, sinna toob see elu. "Jumala sõna on elav ja vägev."

Tänu Jumalale, et see on vägev. See on vägevam kui kõik valed, millega Saatan on maailma täitnud. Jumala sõna on lõplik vastus. On kirjutatud: "„tungib läbi, kuni ta eraldab hinge ja vaimu."

See on väga huvitav. Ma ei tohi teemast kõrvale kalduda, kuid Piibel ütleb, et inimene on kolmeosaline olend: vaim, hing ja ihu; kolmeosaline

olend loodud kolmeosalise Jumala näo järgi: Isa, Poeg ja Püha Vaim. Kuid ainus viis, kuidas võime õppida eristama vaimu ja hinge, on Jumala sõna läbi. See on ainus vahend, mis on küllalt terav, et läbi tungida ja eristada seda, mis on hingeline, mis vaimne.

See on väga tähtis, sest kui uurid Uut testamenti, siis leiad, et hingeline on tihti vastuolus vaimsega. 1Kr 2. ptk ütleb Paulus, et hingeline (maine) inimene ei võta vastu seda, mis on Jumala Vaimust, sest neid tuleb mõista vaimselt. Nii on tähtis õppida eristama, mis on vaimne ja mis hingeline. Ainult Jumala sõna aitab seda teha.

DEREK PRINCE

Muutus

Olin eelmisel sügisel pidamas loenguid ja kui viimane tund oli lõppemas, keegi Jumala sulane tõusis ja ütles: „Mul on sinule sõna Issandalt.” See sõnum oli: „Väino, sa ei ela enam kaua. Sa pääsed varsti taevasse.”

Kui kuulsin seda sõnumit, siis tundsin vaimus, et see sõnum on tõde. See on mõjustanud mind nii, et ma ei soovi enam rääkida midagi muud, kui vaid seda, mida Issand annab – üksnes Issanda ilmutust.

Minu südamel on see teema olnud juba kuid. Ma alustan sellest, kuigi see kõigile ei meeldi. Selle teema nimi on lühidalt: muutus – või vajadus muutuseks. Kas meil on vaja muutuda või mitte? Kas oleme rahul oma tänase olukorraga?

Mõtleme, kas Jumal on muutunud viimastel aegadel toimunud sündmuste kestel. Kas peame ütlema, et Jumal ei ole enam seesama, kes ta oli kümneid aastaid tagasi?

Viimaste aastate jooksul on asjad väga palju muutunud, nii et Jumal ei saa enam olla terviklik persoon. Tal on natuke keelest ära katkutud, kistud ära käsi ja jalgu. Temast on saanud ebajumal.

Kui Jumalat piiratakse inimese kujutluse kohaselt, mida Jumal tohib teha, ei ole ta enam Piibli Jumal, vaid ta on ebajumal. Võime öelda nii, et Soomes teenitakse ebajumalat. Sellega kui Jumala suust võetakse osa sõnumist ära ja väljendatakse: „Jumal, minu elu ei kuulu sinule mingil viisil.”

Me ei taha enam kuulda sõna patt ega kuulu see enam Jumala sõnavarasse. Kui võtame Jumalalt ära patu mõiste, saame ebajumala. Jumal tohib rääkida ainult armastusest ja armust ega millestki muust. Sõna kohtumõistmine on täiesti hüljatud sõna. See ei kuulu üldse evangeliumi juurde, elame üksnes armust ja armastusest.

Sama on Jumala kartusega. Jumalat ei ole vaja karta. Jumal on sõber. Jumalakartus on täielikult ära riisutud. Ja asemele on tulnud see: sa võid teha kõike mida soovid ja Jumal ei ütle sulle midagi. Kui, siis ainult patsutab õlale ja ütleb: „Tubli poiss. Jätka nii, nagu soovid.”

Jumala kohtumõistmine on täielikult eemaldatud. Me kuuleme öeldavat, et Jumal ei ole kohut mõistev Jumal. Jumal peab olema selline, nagu mina soovin. Sellised on ebajumalad alati olnud: inimeste soovunelmate toode. Indias räägitakse 30 kuni 300 miljonist jumalast. Neid on nii palju ja igasuguste omadustega...

Suur osa Piiblist on pandud prügikasti, mis ei kuuluvat

meie ajale. Me ei saa kuulutada Piiblit, see kuuluvat möödunud ajastu kultuurile ega kuulu enam meile.

Nüüd hakkame ühe inimese elu kaudu vaatama, mida tähendab muutus. Vaatame Moosese näidet. Tema elu on rikas näide sellest, mida Jumal saab teha, kui talle antakse õigus tegutseda.

Avame Apostlite tegude 7. peatüki salmi 22: „*Ja Moosesele õpetati kogu egiptlaste tarkust ja tema oli vägev oma sõnadelt ja tegudelt.*”

Mooses tundis selle ajastu astroloogiat, ta taipas ka matemaatikat, kuna see oli kõrgtasemel juba muinas-Egiptuses. Talle õpetati ka kõneoskust. Ta oli suurepärase kõneleja, kuna ta oli vägev oma sõnadelt ja koos sellega ka tegudelt. Kui ta otsustas midagi teha, siis see teostus.

Ta oli tegude ja tegevuse mees. Ta oli ka sõna mees. Ta oli eriline juht. Ta oleks kindlasti tippoliitik, kes valdab kunsti ja teadust, oskab kõneleda ja on vägev oma tegudes.

Varsti Mooses arvas, et tema ongi see mees, kelle Jumal on valinud vabastama Iisraeli. Iisrael oli selleks ajaks olnud umbes 400 aastat Egiptuses orjuses.

Salm 24-25: „*Ja kui ta nägi ühele ülekohut tehtavat, läks ta appi ja maksis kätte selle eest, kellele tehti liiga, lüües egiptlase maha. Ta arvas, et ta vennad mõistavad, kuidas Jumal tema käe läbi annab neile pääste, aga nad ei mõistnud.*”

Õigemeelsena nagu ta oli, kui ta nägi tehtavat ülekohut; sekkus ta ja tappis ülekohutuse, kaitstes kannatajat. Kuid tema peamine oletus oli ebaõige. Ta arvas, et juudid mõistavad, et tema on see valitud mees, kes vabastab Iisraeli rahva.

Jumala tee on alati selline, et kõige eredamalt kasutab ta neid, keda ta on saanud riisuda, st ära võtta selle, millest inimene kinni hoiab. Inimene arvab, et kuna temal on mingi omadus või oskus, siis ta on keegi. „Mina olen juht, kuna mul on sellised võimed.”

Kuid Jumala maailm on alati olnud teistsugune.

Jumal kasutab neid, keda ta on saanud riisuda. Seetõttu julgen ma varjatult rääkida oma elust, kuidas ma astusin oma elu suurimasse õnnistusse, kui ma suundusin Indiasse.

Enne seda, kui ma läksin Indiasse, oli mind kõrvale tõugatud koguduse jutlustaja ametist. Minu kohta öeldi, et kui ma ei oska isegi õpetada, ei kõlba ma millekski. Ma pidin minema läbi oma elu sügavama oru. Mind riisuti nii, nagu inimene seda suudab, kui sulle öeldakse, et sa ei kõlba millekski. Mul oli selle peale ükskõik, kuhu minna ja ma otsustasin minna Indiasse pikema viisaga.

Indias sain rääkida lastele Piiblist, pidades neile korralikku piiblikooli kuni Ilmutuse raamatu seletusteni välja. Siis poisid tulid ja ütlesid: „Onu, me saime aru, millest sa rääkisid.” See oli suurepärane, kui lapsed vaimustatult rääkisid Ilmutuse raamatu teemadest.

Mind paluti kolmes piiblikoolis olla õpetaja. Sellega hakkas Jumal tagasi andma seda, mis minult oli ära

võetud. Kui keegi piiblikooli juhataja tuli minu sünnipäevale, ütles ta: „Väino, sina oled meie parim õpetaja, sa oled lausa professor.”

Jumal andis tagasi selle, mille ta oli enne riisunud. Olulisem riisumise juures oli palve: „Ära luba mul kellegi peale kibestuda.” Jumal ütles: „Ära ütle sõnagi enese kaitseks. Lase ennast peksta nii palju, kui sind lüüakse, kuid ole sina tasa. Jäta asjad minu hooleks.”

Ma võiksin rääkida, mida Jumal kõike tegema hakkas, kuid jäägu see saladusse. Ometi võttis Jumal iga lööja kinni omal ajal ja omal viisil.

Tänu Issandale, et sain olla Indias ühe Jumala tööriis-tana, õpetajana kogu südamest. Mulle meeldis olla piiblikoolis õpetaja, kuna sain kümnetele noortele naistele ja meestele anda uusi elualuseid Piiblist. Tänu Issandale!

Kui Mooses hakkas mõtlema endast kui vabastajast, tuli sellest mõtlemisest kinni haarata. Isegi selline mõtlemine ei ole vajalik Jumala töös. Peab olema kindlam alus kui arvamine.

Kui keegi teist arvab midagi ennast olevat, siis olge valmis mis tahes läbikatsumisteks ja ma luban, et teile tulevad läbikatsumised, kuni te enam ei arva endast midagi.

Kuid Jumal ei jäta sind nagu mänguasja kaljule. Jumal hakkab sind kasutama. Siis saad sa selle, mida oled alati igatsenud, Jumala osaduses.

Mooses pidi asuma põgenikuna teepele Midjani maale, Punase mere teisele poole. Seal ta nägi, kuidas ühte naist tõrjuti loomade jootmispaiga juures. Ta asus naisele appi ja ta viidi tema isa koju. Ja varsti tulid pulmad, kui Mooses abiellus Sipporaga.

Piiblis öeldakse, et Mooses leppis olukorraga. Paljust pidi ta loobuma, professori tarkusest ja astroloogiast, millest pole kasu lammaste hoidmisel. Kuid teda õpetati tulevase tegevuse tarbeks lammaste kaudu.

See on üks Jumala kõrgkoolidest. Mitmed jumalamehed on olnud karjased. Taavet oli karjane, kellest sai Iisraeli kõrgeim vaimulik autoriteet, kuningas, kellest veel aastasadu hiljem räägiti kui

Jumala sulasest.

Jumala positsioonimaailmas on teenija kõrgeim aste. On hea õppida teenijaametit, et olla valmis tegema seda, mida teised ei tee.

Jumal kasutas mind Hankasalmel, kui seal rajati kogudus ja osteti kogudusemaja selle meetodiga, et igaüks võttis enda nimel laenu ja ise maksis selle pangale tagasi. Nii me saime palvekoja. Tänu Issandale.

Oli õnnistatud aeg teha selliseid otsuseid. Ja mitmed tegid selle otsuse, nii et saadi maksta sularahas palvemaja eest.

Mina tulin sinna palvekotta elama koos palvekaaslasega. Kogudus oli alguses väike ja kelle hooleks pidi jääma kogudusehoone koristamine? Meie koristasime ja pesime palvela põrandaid. Kes puhastas õue väljastpoolt kui mitte jutlustaja? See oli loomulikult selge. Me saime seda teha teenimisametina nagu Jumalale. Ja seda Jumal austab.

Mina püüdsin lahkuda Hankasalmelt, aga mind kutsuti ikka tagasi. Olin seal neli korda järjestikku, kuni

lõpuks sealt vabaks pääsesin, asudes elama piisavalt kaugel.

Jumala koolis võetakse ära eelarvamused, kuid selle asemel antakse asemele midagi kuldaväärt, mida Jumal saab kasutada. Koguduses oleme selle pärast, et meid seal lihvitakse.

Mõnigi ütleb, et ta ei kuulu ühtegi kogudusse. Sinna ei mahu ja selle liikmed on nii-ja teistsugused. Me kuulume kogudusse, sest alistume Jumala koolile, et osata toime tulla ka kõige keerulisemate inimestega. Kui me õpime neid õnnistama, pääseme ise sügavate õnnistuste juurtele.

Tänu Jumalale koguduse eest minu kasvatamiseks. Mina vajan kasvatust. Kas ka sina vajad kasvatamist?

Mooses läheb aasta aastalt lammaste jälgedes, õpib tundma nende tavasid. Ta teab, kuidas lammastega toime tulla ja see on suur ning vajalik oskus. Mooses käis selles koolis Jumala tahtel. Jumal teadis aega, mil see koolitusetapp lõpeb. Moosese elu ei olnud lõpuni lammaste järel käimine. Jumal nägi, et seda meest

saab kasutada. „Olen saanud teda koolitada suuremate ülesannete jaoks.”

Indias arvatakse, et kui saadakse Jumala riigi tööle pastorina, pääseb kantslisse jutlustama. Miski pole nii tähtis kui kantsli taga rääkimine. Siis pannakse selga valged riided, et kõik näevad, et omatakse kõrgemat positsiooni, kui on tavalisel rahval.

Mind on halvaks pandud, et mul on alati samad riided. Panin täna selga india piduriided ja näete, kui kaunid need on.

2. Mooses raamatu teisest peatükist alates salmist 23: „*Alles hulga aja pärast juhatus, et Egiptuse kuningas suri. Ent Iisraeli lapsed ohkasid ja kaebasid orjuse pärast; ja nende hädakisa orjuse pärast tõusis Jumalani.*”

Sellest algavad muutused. On inimesi, kes ei rahuldu olema orjad ja nad hakkavad Jumala poole hüüdma. Kus iganes Jumala poole hüütakse, hakkavad toimuma jumalikud muutused. Kogudus on Jumala poole hüüdev kogudus.

Meil on vaja palju palvetada Soome pärast ja me küsime, millal Jumala vägi ilmub, et Soome kokeks tõelist ärkamist. Me palvetame, et Jumal annaks ärkamise. Palve ei ole lihtsalt palvetamine, vaid palve, mis on Jumalale meelepärane. Siis Jumal hakkab tegutsema. Kui rahvas palvetas, hakkas Jumal otsima meest, keda saaks kasutada.

Jumal hakkab otsima endale sobivat tööriista, siis kui inimesed palvetavad. Siin on koostöö, sest kõik ei ole Moosesed, aga igaüks on palvetaja. Ja olgu meist kaugel lause, et mina ei oska muud teha, kui palvetada. See halvustab palvet. Jumala jaoks on palve ülim amet, mida inimene saab ja peab tegema – olema tõeline palvetaja ja hüüdma Jumala poole.

Jumal kuulis ja hakkas tegutsema. Salmides 24: „*Ja Jumal kuulis nende ägamist, ja Jumal mõtles oma lepingule Aabrahami, Iisaki ja Jaakobiga.*”

Jumal oli rääkinud Aabrahamile, et rahvas läheb Egiptusesse ja elab seal 400 aastat. Kui määratud aeg oli möödunud, siis meenutas Jumal

seda ja rahvas tuletas seda Jumalale meelde palve kaudu.

Jätkame 3. peatüki salmist 1: „*Mooses karjatas oma äia, Midjani preestri Jitro lambaid ja kitsi. Kord ajas ta karja kõrbe taha ja jõudis Jumala mäe Hoorebi juurde.*”

Seal ilmus talle Issanda ingel. Sinna minek näis juhusena, kuid see oli Jumala juhtimine. Usklike elu on suurepärane siis, kui õpime nägema oma elus Jumala juhtimist. Kui seda näeme, on meie usuelu rikas.

Me ei lähe mõtlemata nagu auruvedur mööda rööpaid, alati ühtemoodi. Nii on tehtud juba 50 aastat ja me teeme veel 50 aastat samal viisil.

Jumal tahab üllatada argielu keskel. On rikkuse õnnistus näha väikestes asjades Jumala kohalolu. Kui see sul puudub, siis on aeg teha meeleparandus, et jõuda uuesti värskele allikale. Nii pole vaja juua 50 aastat vana vett, mis ei maitse enam hästi.

Kui Mooses läks, jätkab Piibel salmis 2: „*Seal ilmutas ennast temale Issanda ingel*

tuleleegis keset kibuvitsapõõsast, ja ta vaatas, ja ennäe, kibuvitsapõõsas põles tules, aga kibuvitsapõõsas ei põlenud ära. Ja Mooses mõtles: „Ma põikan kõrvale ja vaatan seda imet, miks kibuvitsapõõsas ära ei põle.”

Vanas testamendis näeme, millal ilmunud ingel oli Jeesus ja millal oli ta ingel. Sellest räägitakse messiaanlike juutide ingliskeelses lehes, mida ma loen. Kui ingli ette sai palvetades kummar-dada, oli tegu Jeesusega. Muudel juhtudel oli ilmujaks ingel.

Sõnal ingel on heebra keeles kaks tähendust: nii sõnumitooja kui ingel. Kontekstist selgub, millal on jutt inglisi ja millal Jeesusest.

Salmis 4 ütleb Piibel otse „Kui Issand nägi”, see oli Jeesus. Jahve nimi oli nii püha, et ülempreester sai seda nime öelda üksnes korra aastas, siis kui ta läks kõige pühamasse paika. Muidu ei tohtinud keegi seda nime lausuda.

Seal ilmus Jeesus, kuna Jumala nimi oli Jeesuses. Seetõttu sai ta ilmuda kõige pühama Jumala nimega.

„Kui Issand nägi, et ta pöördus vaatama, siis Jumal hüüdis teda kibuvitsapõõsast ja ütles: „Mooses, Mooses!” Ja tema vastas: „Siin ma olen!””

Ei olnud juhus, kuidas Mooses vastas: „Siin ma olen.” Kui sageli ütleme Jumalale, et alles homme või järgmisel aastal, siis kui see mulle paremini sobib. Praegu on mul liiga kiire. Pean minema siia ja sinna. Kohe algab jäähokivõistlus.

Mooses vastab: „Siin ma olen.” Kui Jumal räägib, on see väga tähtis kõnelus. Kõr-begu kasvõi toit pliidil põhja, tähtsam on kuulata Jumala häält.

Ma usun, et täna see, millest räägin, ei ole üksnes jutt, sain selle mitme teie jaoks Jumalalt. Jumal peatab sind täna selle kõneluse kaudu ja kutsub sind nimepidi. Mida sa vastad talle? Kas ütled: siin ma olen, räägi rohkem. Räägi, mida iganes soovid. Ma kuulan, mida sa ütled.

Tunnen vaimus, et siin on inimesi, keda Jumal hakkab rohkem kasutama. Jumal võtab teid uuelaadsesse kasutusse, viib uutesse piir-

kondadesse, kus te ei ole varem oma usuelus olnud.

See on Jumala kõnelemise päev. See on Jumala poolt antud muutuse päev sinu elus. Ütle Issandale: „Siin ma olen.” Nii nagu väike Saa-muel lõpuks õppis vastama: „Siin ma olen, räägi, Issand, Su sulane kuuleb.” Nii noorele poisile anti vägev ilmutus Eeli ja tema poegade suhtes.

Salmis 5 ütleb Jumal: „*Siis ta ütles: „Ära tule siia, võta jalatsid jalast, sest paik, kus sa seisad, on püha maa!”*”

Jumala lähedusse tulemine nõuab meilt midagi. Esmalt tuli kingad ära võtta. Moosesel olid lihtsad sandaalid, kuid Jumala lähedusse minnakse ilma oma tegude või saavutusteta. Jumala juurde minnakse tühjana, abitud. Jumal tohib teha kõike seda, mida ta iganes soovib.

Võtan ära omad asjad, et siseneda Jumala pühadusse.

Moosese esimene kogemus oli Jumala pühadus. Kas vajame Jumala pühadust täna usklike või koguduse elus?

Sageli tallatakse pühadus jalge alla. Kõik, mis on väär-

tuslik, seda pilgatakse ja halvustatakse. Jeesusest tehakse mida iganes, et saaks võimalikult palju halvustada Päästjat. See on sageli kunstis, mis on lubatud ja legaalne. Seda on meie maal palju. Jumala pühadus tallatakse maha, kuna tahame olla vabad ja elada nii nagu soovime. Jumala pühaduses ei saa nii teha.

Kui Jumala pühadus lahkub, tuleb midagi täiesti muud asemele. Kui Jumala mõeldud väärtused heidetakse kõrvale, tulevad asemele inimeste valitud omadused, mis inimestele meeldivad ja kuidas nemad soovivad elada. Ja selle järgi peavad elama ka teised inimesed.

Heebrea keeles on pühadusel kaks tähendust: need on nii pühadus kui austus. Need toimivad käsikäes. Seal kus on Jumala pühadus, on ka Jumala austus. Ja alati kui pühadus pannakse pilke alla, ei ole seal ka Jumala austust. Ei ole pühadust ilma Jumala austuseta ega Jumala austust ilma pühaduseta.

Mäletame Joosepi näidet, kui ta oli kiusatud ja temalt nõuti keelatud seksuaalvahe-

korda. Joosep ütles: „Kuidas ma saaksin teha sellise teo oma Jumala vastu?” Jumala kartus ei olnud Joosepil kannatuste teel kadunud, kui ta oli läbi elanud orjateekonna ja orjaturu.

Joosepil polnud raskustes kadunud Jumala austus ega pühadus. Seda enam ta neid väärtustus. See sai tema tugevuseks.

Jumala austus on vägi patu vastu. Jumala kartus on vägi patu vastu. Kus pole Jumala kartust, on igasugune rüvedus võimalik. Millelgi ei ole piire, kui puudub jumalakartus ja austus.

Mooses pidi õppima jumalakartust, mis ei olnud halb kartus. Ta oli kiirkursusel õppimas tundma Jumalat. Mooses teadis juba palju: käsu põhimõtteid, Jumala tahet, mis oli sugupõlvelt sugupõlvele edasi kantud. Ta teadis Aabrahami elu, Iisaki elu.

Mooses nägi ka ajalugu alates loomisest kuni tulevikuni. See oli tõeline armuandide tegevus Moosese juures, kui ta nägi loomist nii, nagu see toimus ja nägi ka tulevikku kuni Kristuseni ja taevani.

See kiirkursus oli: „Mina olen Aabrahami, Iisaki ja Jaakobi Jumal.”

Ta õppis uuesti tundma, et Jumal ei ole ainult tema isade Jumal, vaid kõige selle Jumal, mis sisaldus Aabrahamis, Iisakis ja Jaakobis. Ta teadis juba seda, kuid see sai uuendatud temale otsekui käega katsutava kogemusena.

Me võime lugeda Piiblit midagi mäletamata või me võime Piiblit kogeda. Kui seda lugeda Püha Vaimu abil, on see rohkem kui raamat. See on võrreldamatu raamat.

„Mina olen sinu vanemate Jumal, Aabrahami Jumal, Iisaki Jumal ja Jaakobi Jumal!” (s 6.)

Sama kogeme meie, kui oleme Aabrahami lapsed. Kõik, kes elavad usust, on Aabrahami lapsed. Tema on meie esiisa, kes näitas meile teed, mis puudutab ka meid.

Meenutagem näiteks Jaakobile uue nime andmist Jumala poolt. „Nüüd sind nimetatakse Iisraeliks, sest oled võidelnud Jumalaga ja võitnud.” Milline nimi anti sellele esiisale?! See oli Moosese esimene õppetund.

„Aga Mooses kattis oma näo, sest ta kartis Jumalale otsa vaadata.” (s 6.)

See oli Jumala pühaduse kogemine. Kui paljastatakse Jumala suurus aastatuhandeid tahapoole, siis pole enam midagi muud teha, kui katta oma pale. Kas ma olen sellise Jumala ees ja kas see Jumal räägib minuga? Seal võeti ära kõik enese väärtolemise tunded.

Salm 7: *„Ja Issand ütles: „Ma olen küllalt näinud oma rahva viletsust, kes on Egiptuses...”*

Me tihti kaebame, et Jumal ei näe midagi ega tea, millises kitsikuses me oleme. Ka siin on mitmed inimesed, kes seda kooli on kogenud, kellel polnud vastuseid ja näis, et Jumal ei hooli sellest, kuidas ta kannatab.

Jumal nägi kõiki neid 430 aastat. Ja Jumal on otsustanud nii, et see rahvas on ikka Jumala rahvas. Kuigi rahvas koges mahasurumist ja vaeva, oli see ometi Jumala rahvas.

See on üks õppetund, mida peame Jumala sulastena õppima. Mina olen tema oma ja kuulun temale ning Jumal

kuulub minule. Mind ei ole hüljatud katsumistes. Kõikidel läbikatsumistel on eesmärk. Neil on mõte. Mina kuulun Jumalale ja sina kuulud Jumalale. Ükskõik, kuidas sa ennast tunned, kuulud sa ikka Jumalale.

„... ja ma olen kuulnud nende kisendamist sundijate pärast...”

Jumal oli kuulnud palveid ja vastus tuli õigel ajal. Jumala isikust pidi Mooses õppima isiklikult teadmist, et Jumal kuuleb ja näeb. Neid põhiasju vajas Mooses järgneva 40 aasta jooksul korduvalt. Jumal on nii hea Jumal, et ta pani peaasjad nii selgelt paika, et need saaksid üheks Moosese olemusega.

Salmis 7 Piibel jätkab: *„... seetõttu ma tean nende valu...”*

Jumala süda ei olnud kõva ega tundetu. Jumal tundis Iisraeli valu. Kas Jumal mõistab ka sinu valu? Jah, Jumal teab ka sinu valu. Piibel ütleb, et Jumal on sõnatu, kuna ta sind nii väga armastab. Ta alati ei vasta siis, kui sa seda soovid, kuid ta teab su valu.

Salm 8: „... ja olen alla tulnud...”

Jumal on tulnud alla, kuna ta teadis kõike.

„... ja olen alla tulnud neid egiptlaste käest päästma ja neid sellelt maalt viima heale ja avarale maale, maale, mis piima ja mett voolab...”

Jumala õnnistuste aeg oli jõudnud ja uskumatud õnnistuste ajad olid ees. Ja maailma kõige parem maa.

Uuesti kinnitab Jumal: *„Vaata, nüüd on Iisraeli laste hädakisa jõudnud minuni ja ma olen ka näinud rõhumist, millega egiptlased neid rõhuvad.”*

Jumal oli näinud seda kõike, kuidas inimesi löödi, peksti keppidega või millega iganes.

Salm 10: *„Tule nüüd, ma läkitan su vaarao juurde, ja vii mu rahvas, Iisraeli lapsed, Egiptusest välja!”*

Hakka nüüd minema! Mida sa veel viivitad? Kui Jumala aeg on täitunud, on aeg tegutseda. Kui Jumal ütleb „mine nüüd naabri juurde”, siis ei toimu see aasta pärast või kümne aasta pärast, vaid mine kohe. Sellisele teele ei

lähe me kunagi üksi, vaid Jumal on koos meiega. Ta saadab meid.

„... ma läkitan su vaarao juurde, ja vii mu rahvas, Iisraeli lapsed, Egiptusest välja!”

Jumal kinnitas Moosesele salmis 12: *„Mina olen sinuga...”*

Need on peamised mõtted sellest, milline on Jumal: mida ta teeb, mida ta näeb, mida ta kuuleb ja mida ta teab.

Jumal on kuulnud iga sõna, mida on Soomes räägitud: iga pilkavat kõnelust, iga halvakspanu. Jumal vajab Mooseseid tänapäeval, mehi ja naisi, kes on tema kasutada. Täname Jumalat, et Jumal on täna kellelegi kõnelenud.

Ma ülistan jumalate Jumalat ja isandate Issandat, et Sa veel räägid oma rahvale Püha Vaimu kaudu. Sa äratad uusi Jumala sulaseid, annad uut ilmutust. Mingu vana hauda ja tulgu uus elavana alla. Tänu Jumalale selle eest, mida Sa teed. Aamen.

VÄINO VIKILÄ

Aabrahami usk

Avame Rooma neljanda peatüki ja uurime Aabrahami elu alates salmist 18.

„Aabraham uskus, kui lootus näis lootusetu, et ta saab paljude rahvaste isaks, selle ütluse järgi: „Nõnda peab olema sinu sugu.” Ta ei jäänud usus nõdraks, pannes tähele oma elatanud, ligi saja-aastast ihu ja Saara surnud lapsekoda. Ta ei kahelnud Jumala töötuses uskmatuna, vaid sai vägevaks usus, ülistades Jumalat ja olles täiesti veendunud, et Jumal on vägev ka täitma seda, mida on töötanud.”

Mida siis? Paulus kirjutab, et Aabraham ei kahelnud Jumala töötustes. Aabrahami lugu on esitatud 1. Moosese 12. peatükist 25ndani. Lugesdes tema lugu, paned sa tähele, et Aabraham kahtles mitu korda.

Jumala töötus antakse Aabrahamile 75aastasena. Mõtle mõnele isale 75aastase mehena, või kui keegi saab 75aastasena töötuse, et ta saab lapse ja nii palju järglasi, et neid ei ole võimalik kokku

lugeda. 75aastase mehena pöördub ta oma naise poole, kelleks on 65aastane Saara: „Ma sain töötuse Issandalt, et me saame lapse. Seega on meil ülesanne paljuneda maa peal.”

Võib-olla esimene nädal on tore ja esimene kuu ka okei. Aga kui midagi ei toimu. Kulub aasta, teine ja kolmas. Võib-olla viie aasta pärast hakkab Saara mõtlema: „Aabraham, sellest ei tule midagi välja. Sa võibolla püüad ja sulle meeldib see mõte, aga me ei saa last.”

Ka Aabraham ise hakkab kahtlema. On kirjutatud, kuidas Aabraham ütleb Jumalale: „Issand Jumal! Mida sa mulle saad anda? Mina ju lähen ära lastetuna ja mu koja valitsejaks on Elieser Damaskusest!”

Ja Abram ütles: „Vaata, mulle sa ei ole ihuvilja andnud, aga näe, minu kojast sündinu saab mu pärijaks.”

Ja vaata, temale tuli Issanda sõna, kes ütles: „Tema ei ole sinu pärija, vaid see, kes tuleb välja su oma

ihust, on su pärija.”

Jumal vastab, et tema annab Aabrahamile lapse. Jälle Aabraham usub, kuid taas mööduvad aastad. Kui on möödunud 10 aastat, on Aabraham 85aastane ja Saara on 75. Kindlasti mingil õhtul ütleb Aabraham: „Jumal on tõotanud meile lapse.”

Saara vastab: „Sellest ei tule midagi välja. Aga siin on Haagar, võibolla toimub see koos Haagariga, sest mu lapsekoda on surnud ega saa ma enam last.”

Piibel räägib, kuidas Aabraham heitis Haagari juurde. Sel ajal oli see tavaline. Tänapäeval oleks see olnud kummaline. Haagarile sündis laps, aga Jumal ütles, et see ei ole sinu laps, sulle sünnib oma laps.

Kulub veel aastaid, millest on lõpuks saanud 25 aastat. Rooma kiri räägib, et kui Aabraham oli 100 aastane, oli ta elatanud. Ja Saara oli olukorras, kus ta ei võinud enam lapsi saada.

Kas Aabraham kahtles? Jah mitu korda. Kuid kahtluste keskel leidis ta uuesti tee usu ja usalduse juurde Jumala

kohtamise kaudu.

Ma imestan, kuidas Paulus aastatuhandeid hiljem kirjutab, et Aabraham ei kahelnud, sest tegelikult kahtles ta mitu korda. Kuidas on võimalik see, et Jumal vaatab ajas nii palju hiljem tagasi ja ütleb: Aabraham, sina oled usuisa, sa oled kõikide usklike isa, sest sa uskusid siis, kui enam polnud lootust.

Ma ei tunne sinu elu. Ma ei tea, millist töötust sa oma südames kannad. Kuid sul võib olla unelm, mille Jumal on sinu südamesse asetanud. Ma ei tea, kes teist mõtleb:

„Jumal, ma olen juba nii kaua oodanud. Olen kolmekümne ja ikka veel valla-line. Jumal, ma olen neli korda püüdnud asuda õppima sellel õpekalval, kuid ma ei ole seda ikka veel suutnud ja ma unistan endiselt sellest.”

Ma ei tea, mida sa oma südames kannad, kuid Aabraham kandis töötust lapse saamise kohta siis, kui ta oli saanud 100 aastaseks. See on inimlikult võimatu. Kuid Jumalale pole miski võimatu.

Mul on kõigikalender, kuhu me kirjutame, kes meist mil-

lal ja kus viibib. Kui oleme kusagil reisil ja kui on vaja lapsi kuhugi, näiteks trenni viia, siis on sellega palju organiseerimist. Samuti ei tohi lapsed pikaks ajaks üksi jääda. Kõige selle korraldamiseks peab kalender olema korras.

Selles võib aidata meid Google'i sünkroniseeritud kalender. Kui üks osapool täiendab kalendrit, siis on see kõigile nähtav. On kerge organiseerida oma elu siis, kui kalender näitab, mis järgnevalt toimub.

Üks suurim kristliku elu probleem on see, et Jumal ei sünkroniseeri alati oma kalendrit meie kalendriga. Üks väljakutse võib olla kristlase elus see, et mul on töötus, aga mul puudub selle täitumise aeg. On kerge olla vallaline, kui sa tead, et kui sul täitub 32. eluaasta, täidab Jumal sinu abiellumise töötuse.

Samuti oleks lihtne, kui on ette teada, et kolmandal katsel pääsed sa õppima arstiteaduskonda. Kui Jumal sünkroniseeriks oma kalendri meie omaga, siis oleks meil kerge uskuda. „See päev

saabub, seni võin ma puhata. Olen rahulik ja kõik saab korda.”

Sama juhtus Aabrahamiga, sest ta sai töötuse 75aastaseks. Alates sellest ajast püüdes ta ning uskus ja lootis, kuid midagi ei juhtunud, enne kui kulus 25 aastat.

Kui keegi teist ei ole veel 25aastane, siis mõtle oma elule 25 aasta pärast. Kui tahes vana sa oled, siis mõtle oma vanusele 25 aastat juurde, kui sinu südames kantud ootus ei ole veel selleks ajaks täitunud. Mis siis, kui sa oled 100 aastane, aga töötus ei ole ikka veel täitunud. See on kohutav olukord. Piibel ütleb, et Aabraham uskus ka siis, kui see näis inimlikult võimatuks.

Jumala töötust võib võrrelda seemnega. See võib aidata mõista, miks Jumal lubab pikki ootusperioode. Kui töötust võrrelda seemnega, siis teame, et kui see on meie peo peal, ei toimu sellega midagi. Või kui see on laual nagu pähkel ja me sööme selle ära.

Seeme ei saa minna kasvama enne, kui see istutatakse mulda. Samal kombel ei

saa Jumala töotus olla su riiulil. Sa võid elada oma elu rahus, et küll kunagi midagi juhtub, kuid ühel päeval sa avastad, et töotus on ikka veel riiulil. See pole hakanud veel kasvama. Riiulil olemisest ei piisa, sest Jumala töotus peab olema istutatud sinu südamesse. Jumala sõna peab olema konkreetne töotus, mida sa oma südames kannad.

Miks peaksime uurima sõna. Selle pärast, et see on täis töotusi meie elu jaoks. Kui me kanname sõna oma südames, on see nagu vesi seemnele. See on nagu väetis.

Miks me palvetame ja teenime Jumalat? Sest ta on alati seda väärt, sõltumata sellest, mis toimub. Jumala teenimine on nagu kaste seemnele, nii et varem või hiljem läheb see kasvama.

Kuid mõtleme hetkeks olukorrale seemne positsioonilt. Ei tundu väga tore olla istutatud mulda. Ootamatult on kõik pime, pole valgust. Sõpru pole kusagil. Üks ja ainus, mida ta ümberingi näeb, on muld, muld ja ainult muld.

Meenutame Psalmi 23. Seal öeldakse: „*Ta juhib mind*

õiguse rööbastesse oma nime pärast. Ka kui ma kõnniksin pimedas orus, ei karda ma kurja, sest sina oled minuga...”

Varem mõtlesin, et siin on tegemist kahe erineva teega. Arvasin, et üks on hea tee, mille Jumal on minu jaoks valmis pannud, ja siis on seal teine, see pime tee, mis on oma tee.

Aga mis siis, kui see on üks ja sama tee, mitte kaks erinevat? Kui Jumal meie elu juhib, siis mis siis, kui Jumal lubab meie ellu vahel pimedas oru teekonna? Selleks, et meie elus tuleks esile midagi suuremat. Samuti peab meie elus toimuma murdumine, et saaks esile tulla midagi suuremat.

Kuni Aabraham uskus, et ta saab seda teha oma jõuga, ei toimunud midagi. Kui Aabraham oli 75aastane, siis oli tal veel mingit jõudu, iga tahes Saara kohta on öeldud, et kuningad soovisid teda oma haaremissse. Võibolla Aabraham 75aastasena ütles, et ta suudab saada last. Aga ta jõuab vanusesse, kus ta saab aru, et ta ei ole enam selleks võimeline.

Seeme ei saa kunagi kasvada taimeks, enne kui see ei murdu, seni kuni mees arvab, et ta suudab tulla ise toime. Soomlastena me pingutame ja tõestame endale, et Jumal on mind kutsunud ja ma kavatsen minna ja teha. Seni kuni püüad oma jõuga, sa ebaõnnestud. Jumal ei saa seda õnnistada. Kui Jumal õnnistaks sind, siis lähed sa oma jõus ja arvad, et teenisid oma jõuga õnnistuse välja.

Peame jõudma kohani, kus murdud ja ütled: „Jumal ma ei suuda.” Alles siis, kui seeme murdub, saab see kasvada taimeks, puuks või selleks eesmärgiks, milleks see oli loodud.

Piibel ütleb, et Jumalale meeldib murtud süda. Jumal soovib täna teha midagi. Meis murtakse hoiakut, kui arvame, et me suudame midagi. Jumala tahe täitub siis, kui sa ütled: „Mina ei suuda.”

Aabrahami usk ei olnud selles, et meie koos Saaraga tuleme sellega toime. Rooma kirjas 4:20 öeldakse: „*Ta ei kahelnud Jumala töötuses uskmatusena, vaid sai vägevaks usus, ülistades Jumalat ja*

olles täiesti veendunud, et Jumal on vägev ka täitma seda, mida on töötanud.”

Aabraham pidi jõudma kohani, kus ta mõistis, et ta ise ei suuda ja Saara ei ole võimeline, kuid ta on kindel, et Jumalal on kõik võimalik. Jumal soovib, et sa täna jõuaksid kohta, kus sa tunnistad, et sina ei suuda.

Alles siis algab tõeline kasvamine. Kui sa ütled Jumalale „Ma annan oma elu Sinule,” siis hakkab tõeline kasvamine. Kui sa püüad oma jõuga elada usuelu, on su elu igav ja raske, see on kaugel rõõmust.

Kuid kui sa tuled Jumala juurde teadmises, et sa ise ei suuda ja ütled: „Ma annan oma elu üle sulle!” Siis su süda võib süttida ja midagi hakkab toimuma su elu kaudu.

Meie probleem on aiatööriistas nimega hang. Hingevaenlane kannab seda. See meenutab viisi, kuidas hingevaenlane tahab meie elus tegutseda. Kui Jumal istutab seemne meie elu mulda, siis on selle ümber pimedus ja saad aru: „Jumal, ma ei suuda. Ma olen patune.”

Hingevaenlane tuleb, et kaevata sind natuke pinnale. Siis saad natuke hingata. Saatana hanguks sinu jaoks võivad olla netileheküljed, kuhu sa ei tohiks minna. Kuid hingevaenlane ütleb sulle, et see toob sulle hetkeks hea enesetunde.

Mõnele võib see olla õlletoop ja ta saab sellest hea enesetunde. Mõnele võib see olla pidev tagarääkimine. Teisele võib olla see teiste hukkamõistmine.

Seni kuni lubame hingevaenlasel tulla ja ennast pinnale kaevata, ei saa Jumala tahe meie südames täituda. Ma tahan, et sa paned täna ära oma hangu.

Ma kogen, et siin on inimesi, kelle elus on sõltuvusi, mis on takistuseks sellele, mida Jumal soovib sinu elus teha. See võib alata peale väikesest, kuid see on saanud haarata suure osa sinu elust. Sa tead, et su elus on asju, mis peavad murduma, ahelaid mis peavad purunema.

Täna kutsub Jumal sind meeleeparandusele. See on üks parimaid ande, kui me pöördume ära oma vanast

elust ja loobume patust. Kui me ütleme: „Anna mulle andeks, tahan anda oma elu Sulle. Ma enam ei kaeva ennast välja mulla alt. Ma ei kaeva ennast vabaks. Annan Sulle võimaluse täita mind oma armastuse ja vabadusega

Täna mitmed saavad vabaks, kes ütlevad: „Jumal, murra mind. Tee minus see töö, mis peab toimuma, et Sinu eesmärk öitseks ja kasvaks.”

Jumala tahe on hea. Tema on täis armastust. Ta kutsub sind kohale, kus sa ütled: mitte enam minu jõus, vaid sinu jõus.

Mõni seeme peab murduma, et see saaks kasvada. Mõni ütleb, et surmavarjuorg on see, kust ma pean välja pääsema. Kuid Jumal on mõelnud selle kohaks, kus su usk saab kasvada. See võib olla see protsess ja periood, kus sa ütled Jumalale: ma ei taha enam minna edasi oma jõus. Alles siis kui ütled „Jumal, loodan üksnes sinu peale,” hakkab midagi kasvama.

PEKKA PERHO

